

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Bvllarii Earvmve Svmmorvm Pontificvm
Constitvtionvm Qvae Ad Commvnem Ecclesiae Vsvm post
volumina Iuris Canonici, vsq[ue] ad Sanctissimum D. N.
D. Pavlvn Papam V. emanarunt**

Quaranta, Stefano

Venetiis, 1619

Vicarius perpetuus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10793

VICARIVS PERPETVVS.

SCIENDVM est, quod post Conc. Trid. sess. 7. de refor. c. 7. & sess. 25. c. 16. ad declarationem portionum assignandarum Vicarijs perpetuis parochialium p̄ijs locis perpetuo vnitarum, emanauit constitutio fel. rec. Pij V. Romæ publicata die 15. Nouemb. 1567. fol. 999. in Bull. incip.

Ad exequedū pastoralis officij, & infra, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, auctoritate Apostolica hac nostra perpetuo valitura cōstitutione statuimus, & ordinamus, ac declaramus quemadmodum etiam de ipsius Concilij mente fuisse colligimus, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos præfatos assignatione portionis ipsis Vicarijs perpetuis ex prædicto Concilio ipsorum prælatorum arbitrio facienda ita se continere, & arbitrari debere, vt non maior centum, nec minor quinquaginta scutorum annuorum summa, computatis omnibus etiam incertis emolumentis, & alijs obuentioibus communiter percipi solitis eis omnino assignetur nisi Vicarijs temporarijs solitum fuisset plus assignari, sine in quantitate, aut quota fructuum, pecuniaque, numerata, fundo seu alia re stabili portio huiusmodi constituatur, cuiuscunque valoris parochialis ecclesia vnita fuerit, & habita etiam ratione reddituū, & onerum loci, cui parochialis ipsa vnita fuerit, ita quod portiones vltra, vel infra dictas summas scutorum centum, & scutorum quinquaginta hactenus assignatæ, vel in posterum forsā assignandæ quo ad excessum, & defectum huiusmodi nullius roboris, & momenti existant, & ad summas prædictas reductæ, & auctæ respectiue censeantur, nisi tamen valor annuus ipsius parochialis vnitæ, habita ratione (vt præfertur) minor sit quinquaginta scutis, quo casu portio assignata, vel assignanda Vicario perpetuo, non debeat excedere summam annuam valoris dictæ parochialis, sed sufficiat, quod omnes fructus eius duntaxat attribuantur ipsi Vicario perpetuo. Et quoniam iniquum esset, eos, qui commodis priuantur, eadem onera, quæ prius sustinebāt debere sufferre, volumus, & statuimus, quod ecclesie, monasteria, collegia, beneficia, & pia loca huiusmodi in quorum parochialibus ecclesijs vnitis continget Vicarias prædictas erigi, pro quantitatibus fructuum ipsis Vicarijs perpetuis assignatorum, ad solutionem quindenniorum, quam nobis, & Cameræ Apostolicæ soluunt, vltius non teneantur, sed eis deductio fiat ad ratam centorum, quæ de fructibus dictarum parochialium percipiuntur. Ita tamen, quod Vicarii perpetui, qui pro tempore deputabuntur, teneantur accipere a Sede Apostolica nouam prouisionem suæ deputationis, & solvere annuam pro portione fructuum, reddituum, & proventuum centorum sibi assignata, & expedire literas Apostolicas, nec alias ad possessionem dictarum Vicariarum perpetuarum, & seruitium earundem parochialium admitti possint, nisi soluta annata, & expeditis literis Apostolicis nouæ prouisionis, vt præfertur, alioquin integrum quindennium solui debere, nec Vicarij prædicti antea tuto cōscientia fructus percipere possint. Volumus insuper, & ita mandamus, quod dicti Vicarii perpetui non ad liberam ordinariorum electionem, sed ad nominationem illorum, in quorum ecclesijs vnitis ponentur, cum ipsorum ordinariorum, seu eorum Vicariorum præuio examine approbatione deputentur. Et si dictæ parochiales vnitæ erunt monasteriis regularium mendicantium, possint a superioribus dictorum monasteriorum nominari ex ipsis mendicantibus, quos si ordinarii præuio examine per se, aut eorum Vicarios faciendū idoneos ad curam animarum exercendam inuenerint, & ita pro idoneis.

neis approbauerint, teneantur Vicarios, ad nutum tamen superiorum suorum amouibiles, deputare. Idemque etiam seruetur in regularibus monachis tantum, dummodo in ea parochiali, in qua vnus ex eis monachis fuerit, seruata forma praedicta, Vicarius deputatus, habitent cum eo saltem quatuor alii ex dictis monachis. Sicque per quoscunque, &c. Non tribus, &c.

Aduertendum ne quis decipiatur, putans praefatam Pii V. Constitutionem reuocata fuisse per constitutionem bonae memoriae Gregorij XIII. incipi. In tanta rerum, & negotiorum mole, &c. folio 2208. in Bullar. quam habes supra in verbo privilegia Regularium fol. 410. Nam ultra quod dicta Gregorij constitutio duntaxat procedit quoad Vicarios parochialium vnitatum monasterijs; postea idem Gregorius XIII. ore reualidauit eandem Pij V. constitutionem, dummodo cum fratre, seu religioso Vicario ad nutum amouibili per monasterium pro subeunda animarum cura assignando, vnus duntaxat alius religiosus extra claustrum manserit, & non plures, prout Sacra Concilij Tridentini congregatio declarauit pro interpretatione d. c. 7. sessione 7. de reformat. adeo quod memorata Pii Quinti constitutio est hodie seruanda, de quibus omnibus testimonium perhibet insignis Doctor Hieronymus Gonzalez in Romana Curia Aduocatus in comment. ad regulam 8. Cancell. gl. 5. §. 3. nu. 79. Roma impress.

De perpetuis vicariis habetur in clem. 1. de iure patro. in c. extirpande §. qui vero. c. auaritia, & c. de monachis de praben. & eod. tit. in 6. & extrauag. 10. 22. de praben. & ibi glo. in verbo Vicarios. c. ad haec de offi. vica. clem. vnica. eo. tit. c. 1. de cappel. mona. in antiquis, & in 6. ac extat Petri Rebuffi tractatus congreg. potestatis beneficiorum Vicarijs.

V S V R A.

PRÆTER Summissas sciendum est, qualiter de vsura circa cambia extat Pii 5. constitutio Romae publicata die 7. Feb. 1571. fol. 1154. in Bullar. incip. in eam & infra.

Primum igitur damnamus ea omnia cambia, quae sicca nominantur, & ita confinguntur, vt contrahentes ad certas nundinas, sed ad alia loca cambia celebrare simulant, ad quae loca ii, qui pecuniam recipiunt, literas quidem suas cambii tradunt, sed non mittuntur, vt transacto tempore vnde processerant, inanes referantur, aut etiam nullis huiusmodi literis traditis pecunia ibi denique cum interesse repositur, vbi contractus fuerat celebratus, nam inter dantes, & recipientes vsque a principio ita conuenerat, vel certe talis intentio erat, neque quisquam est, qui in nundinis, aut locis supra dictis huiusmodi literis receptis solutio pecuniae faciat. Cui malo simile etiam illud est, cum pecunia, siue depositi, siue alio nomine ficti cambii traduntur, vt postea eodem in loco, vel alibi cum lucro restituantur. Sed, & in ipsis cambiis quae realia appellantur, interdum (vt ad nos perferretur) campsores praestitutum solutionis terminum lucro ex tacita, vel expressa conuentione recepto, seu etiam tantummodo promisso, differunt. Quae omnia in nos vsuraria esse declaramus, & ne fiat districtus prohibemus. Porro ad tollendas quoque in cambiis, quantum cum Deo possumus, occasiones peccandi, fraudesque foeneratorum, statuimus, ne deinceps quisquam audeat siue a principio, siue alias certum, & determinatum interesse, etiam in casu non solutionis pacisci, neque